Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arbaʿah ha-ṭurim

Ṭur Ḥoshen ha-mishpaṭ - hu ha-ṭur ha-3. me-arbaʿah ha-ṭurim

Yaʿaḳov ben Asher
רשא ןב בקעי

Ṿin, 5573 = 1813

המ

מה א העדים

ומעמא כיון שהוא ראש ב"ד והסופר שלו ירא מפניו לשקר אבל
אינש דעלמא וסופר שלו או ראש ב"ד לא ד"א ואם
אין ידעין להתום לא יחתמו על ידי שישרטו להם צורות
האותיות והם ימלאו ארהם דבניטין דוקא שרינן כי ההיא
גוונא משום עיגון אבל לא בשאר שטרות ואי חתים כהאי
גוונא השטר כשר ומנגדינן ליה והרמב"ם כתב שהשטר פסול
ה כל שטר הבא לפנינו שעדים מעידים על חו"ימה העדים
מקיימין אותו שהחזקה אין העדי' חותמין על השטר אא"כ קראוהו
וידעים שהחתום ו כתבו הגאונים אי איתחזיום ידיהו
וקיסלן בהו דלא ידעי' למיקרי אף ע"ג דאססהדו ארתימות ידיהון
דייקינן בסהרותייהן על פהאי מכוני' ואשתרא מקיימין ליה ואי
אמרי אקרינ' ליה למאן דירע למיקרי סמכינן עלייהו ז ודרקדקו
העדי' שלא ירחיקו מן העדי' חותמין על השטר אא"כ שיטין
פסול אפי' כתב שריר וקים אפילו ידעו שלא הוסיף ואי זייף בו
שום דבר ואפי' קיימוהו בריו פסול שלא יאמרו חתמו על החטיטו'
ולא על עיקר השטר וכתב ב"ה פסול דפסולינן ליה לשטרא מטעינן
היינו דוקא למנגד ביה ממשטעבר א"נ מבני חרי אם הלוה טוען
פרעתי דלאו שטרא הוא כדי שיכול מלו' לטעון שטרא בידי מאי
בעי אבל אינו יכול לטעון להר"סכין שנתנה ערות. זו ולהכשיר
אילו מלאוהו בקרובים ואפילו בשטרי חוב המקרמים נ"ל לדון
כן ע"כ פחות מבאן כשר ה הרחיקו ב' שיטין כשר ח ו ' שיטין
אילו משערין בכתיבת ידי שר'שהיגסה ולא בכתיב' יד סוף שבל
המזייף

הר"ן בפ' לסרי'ן לא ז"ל כל מילוה בין קרלמוסו שני לקרלמוסו פ'' גם הרמב"ס וסרב
הממיד בסמ'ד ממגל' וכו' ולו לא סזכילוסו ובפ'ם דגירוסון כ' רבנט מע'ם סאין יודעין
לחרו' קורין לנפניסם וחופמין ומן מקרעין להם סע נייר וחומ' אין עוסין כן בשאר
סברו' ומסמ' דקפ' לחרויי' ופיין כרכב'ג דמסתמ' דפלמוד ' אמ' מסמ' דרב' דהלכה
כוחי' ומסמ' גם' דסרמב'ם בסיעות סרי'ף
רבו אגל' כך כ' ל' ומ'ם שהבי' סר'ו לם רחי'
מדאבכל רב ספל בפני גוים באפ' הס
ספס מסיחי' לפי חומס ' וכ' סר'לם באס
צעל סעיסור מסמבר ' בסאל מסלוה דמי
מקרל לסו קרי דידע למקרי ' כמסיח לפי
חומ' ' כדאמרי' בסעל' פרסמא ולא נסיר'
ולא בעינן מסיח מסי לפי חומ' אלא בגוי
דמי ידע דמסכינן עלים סוה מספר אבל
ני סרי יסראל לא חסיד' לסקר עב'ל וסס
ודמי בעל סעיסול דקרל'בם ק'ל אלא
דסוס ק'ל מדאבכל רב ספל בג' גוי' ונקרל'
דסק' במסמ' לפי חומו ומיפם ' דלסרמ'בם
בסעין דאבל' אפי' מסיחים לפי חומו לא
סריק דמסם ל'ם בגלסי ספי דלא סכיח
עי סעידו לקרות כח' סגני ' ואם ל'ם נאמן
לפני גוים מסיחים לפי חומם למי נאמן
ובנסבטו'כם ' סמכר סרבי' מנסאל ורלבי'ם
פסקו כרסב'ג : ורתובן במולדות וספרי
דייני' דלי'לסו חימם' א ע'א ' ומכנ חומו
סקסל לחתום סכוסב' קוד'סברכס סליתל
ליתחל דליגמול לספק וגס סעדי' חומ'
קודם סברכס וליסם מסום מיחזי כסיקר'
כיון דעסקי' באוחו יום ' ויס מקרימות
סאין חוחמין עד אמר סגבר' סבב' סקין
נעסם בספיסס עב'ל ונפסקות אפסורי
ובכחובות סלנו חוחמין סעדים ג אפ'ם
סלא ממנו סקרייאם וטעמא אפסום
סקרלסו לספי חמט' סקסל ומיכה חימתה דלי'צולרל לס סקל ולחסר בקסן וגס לקרוח
סקל פפ' מדל'ב נחמן דקרן קמים וחוקים חימחה עב'ל וכחוב עוד בסנסות
אפיר'ן על פ'ם סרל'ם סם מסס קרלס סמים לפניו מיכול לחתום וכן ספק בל'ה וסוה
סיוד'עי' בלסון סקוד' סמדאיני' מס סקורין לנפני'ם כסל'ע מס מוע' מס סקורין לנפני'ם
עב'ל וגרלאה דס'ס ד אם חרגמו לסם בלסון ספס מבינים ולא נחמעט אלא
ספס קרלסו לסם בלסון סקדם וסס מינם מבינים דלא מכסר ספרק סמכר דסאמנס
באסן סנור מעסה ב'ד ע'ב ' לומר סלא סכבירו אלא בסטר מעסה ב'ד ואין נסל' מוכיח
כן סאמרו ח'ג ספרי' דייני ומינו אחרינא לא ולה אמרו ודייכא אחרוכל עב'ל :
ב כרום בחשובה לסרמב'ן סימון עו'ו לו הודחה בחמס'יד וחסטר בנונם סל
גוים וסדכר ברור ספינו יודע מס סכחוב בו כיון סלא חסם לקרמון וסמן על סחומר עב'ל
מחסיד'ב הוה בכל מס סכחוב בו וסרי חוחם כל מס חסם לקרומן וסמן על סחוומר עב'ל
סמוק' עג בחמנוס על אחרים סוה נומר בדעחו לסחחייב בכל מה סימוד מי
מסאמינו על עכמו וסיכו טעכות דעלים וכדגלס מו אמרו בעל אומר לפקרון ופלים
אומר לגירוסון פלים סוה כאמן וטעמא דכין פסוה מינס מבינים סכנ סטטמ'ע
יכול ליקטל לאסם אף סוה גמר בדעחו וכחבו לאכסם ונכתו לגירוסון אס יאמר
סכספק לגירוסון סוה וכ'ב סכה סבונגו על אחרים אף על פי סאינו לסחחייב
בכל מס סכחוב בו ולא חסם לקרומן וחחס בחוחם ידו מסום נומר בדעחו לסחחייב
יחמן דלמר מייב כב' לך ומנס בסטר כלומר אף עב'ם סיס ביה חייב ב' וקיימת לן
כוסיס עד כאן לסונו : כחב הסמרדבי נר'ס נגמ פסלו אין נרלה לפסול אם
סום דבר כחום מטעדים ולמטה ועוב חתומים עדים על חומן דבר :
ע'ם אין לו סעד כחב כוחד אלא גם חיה בלוני עד כסר אבל איס מסל מלוני דבר
עד מס כלוס סוה לא מדם סרנגל לכחוב לסימן דגוה מלי'יר כורול :
כחוב סססחן חום חמלה וסעדים מחחין עיין פס ' ד ואם מינס
יודעים וכו' מינו מקרומנו לסם גנר חלק סכחבחי במסוו וסה מסיקרא דרב
בסמוק עגדיו לסהוה וחסה מעדר עובדא בסאל סטרות ובכהב סרמ'בם פב'ד ממלוה
ולט'סגסמכו מסלו ופלק מתום סרב סמגיד וסרסב'ם כחב דעת ומ וכחב עוד ומיכא
ס"ד מדאמר עגדיו רב כסנה ולא סמור מגדיו דפקדר גגיאה גזורו מני ל יה וקידוסין
קדוסין וכן סדעה גוטה דכיון דבניון דבנוגין סרין לסו חחי'מן מכחי חסיסים סיא וכיון סכן
בדיעבד בסאל סטרות ופקנינג לגפטלא עד כאן לסונו ואני אומר בר אסם סיס
סטור כסר למאלי מנדי'יס רב כסנה וכ' לית מס פעכר על ל'ח סל דגוי'ם מכין
אוחו מכח כעת סרגל' אלא ומדי' מסטר פסול וזהי סטר מסל וכי יס ל מדרוה לפי מטיס
אפסר סחחלוע חקלקל ע' י' כ ברוב סיעות ינבס סמלולם עם ספטר סטל ואין זיוף
זס סיכר נטון סספר ומגלא טבס סמכיד ול'ם סטר פסול בסטר ' סמול ' וטכו פחי' עינוגה ספילו
עד כמן ימלו סרב סמכיד ' (ועי'ל כס'ע סימון ק'ל) :
ולמנמר דמכסר לרמ'ין מגו
לצרב כמן מסו מסק מקרומו לסם חלק רפ'ו פירם מסרפוסו לסם סריעות כעין
פוחיות וסם מכוינין על ספריוות סין וכחב עליו סר'ן ולא כסיר'ל

כלום' דהי מלטרפי' איכא למיחש שכתוב בשטבלו' מ"ב לו מנה בחלק שלפני עד לאחרן
ויתהכמו ובמחלה שלפני עד שני יכתוב עוד פעם לאחרך שאלוחו שלבלו' מ"ב לו מנה
וסרי כחאן פעם בשני שטרות ולפי מלטרפי' כסי' אלא פעם בשני שטרות כיון שאחמנו זה מתקן זה
אלא פעם בשני שטרות כיון שאחמנו זה מתקן זה מחר זה פסול מהרי יכול לזייף כמו שכבחבתי וכסרפ"מ

[Column 2 - right side]

בין נקהד' לנקודה מיישרין פמא מענין
 בו שלכך פמו' עכ"ל : חמפחות מבאן וכו'
מבואר שם סהדין וטמע' וכמב ס"הם בסוף
ס' מלוה ולוה ופי' בכתב ידי עדים שלא
שחתמו העדים פי' גם בזוחר אלא לומר לך
שאם חחתו בקולמוסם של סופר ומפני
שלא סורגבלו בכחיבה חחמו יותר גם מן
הסופר מעעדין בסם מ"ב סרמ"בן ואין
לומר בדרך כלל דלפל פסוקיד נלך אלא
אחר כתב ידי עד' דעלמא פאין רגילין
לאמן ידיס' כמו הסופרים וטוטי' כחיבה
נסס מן הסופר וכן עיקר עכ"ל וכ"כ
סרי"בא נסי' שפ"ב וכ"כ המרדכי בסם
רבא"ביי' : ורבי' ירום' בכ"ד מ"ג כתב דברי
סרמ"בן ובת עוד ' בם'סירוזבלמ' שכם כת'
הסופר יותר גם מכל עדים שמשערין
בכת הסופר לסקל : ואינו פסול וכן שם
מינבי' לן אין סן וסוירן אין סן ולא סוירן
ולמר ל"ב אין סוירן ורב יחמב סני שיטין
ורד' אוירין כנון בלו לד זה ע"ג זה וזו ע'' אבלו
למר פטם אח' פסול אוירין כנון ברוך בן
לוי בטפ' אחמרו' חייב בד אמי כנון לע"ד
וך' בשני שיטין פלמא קספר סני שיטין וג'
אוירין וחרי"ף כתב דברי סאמרול ' פחם
ולא סברליע ופס' סר"לא כר' חייא בד אמי
עשו' דמילה דממחב'ע'סיא ולפי דעת סרמ"ב'
בסוף מ'ס' מלוהולוה וכתב ס'סם שפסק כן

[continuing right column]

שלא לחלוק על ר"ג שאמר אין בטפ' בטפ'
וזה דעת הרמב"ן וכ"כ בדברי בעל העיטור וכן לדברי הרמ"בם
ובן פסק ס"ד יונס ועריך ע"ב'ל ולא הדקדק במ'ש שפטם כן
שאמר סן ואוירין דסל ליכא מקן דפביג אדרב
נחמן : ומ"ש רבינו שפיעור זה הוא סני שיטין וג' אוירין כן הוא אבן סרי'ף
בל אמי וכ"כ ס'' המעיד בסוף ס' מלוה ולוה ורבי' ירוחם בכ'ד מ"ג אבן סרי'ף
וסר'לם כתבנו שטוט'סם סני שיטין ופני אוירין וגל' שטעמו סופר הוא בספר סרי"ף
וסר'לם : כתרוב בספר חיקון סופרים לס'ד שלמם בן דורלן סרמ'בם
פסק כרבי חייא בר אמי כנון לד'ד למנעלה וכ'ף למטס בב' שיטין הוא ב' שיטין וג'
אוירין ונרלה דפסק דסני מפום דסרי'ף מלתא מליגותא ועוד דסו מני שיטין
ומילו לרבי אבכו לא קוים אלא פטם אחד ט. ואם הטפר מסי' ופטמו' דכל
הטפטם וכו שם בנמבול' (דף הסכן) אבעיל לסו שיטים ומחלק מני ופטמו' דכל
וכחב סר"ם ב' ן בספר חיקון סופרים בורפרים מדברי סרי"ף עד סוף
דטט ומומלא כספל וכ"ב בעל סעיטור וכן דעת הרב סנסיא אבברלולי אלא פחילק
בין מחלה ופטם לפטם ומחלה וכו' ' וסלי' דפמ'לר דוקא פטם מחלם ופטם מחי' אבל בספר ח חמנם
דכם ר לא ד דוקא פטם ומחלה אלא הכי קלמר מחלה ופטם מחי' אבל בספר ח חמנם
פסל בין פטם ומחלה בין מחלה ופטם ואני חמם מהר'ר ז'ל מין פסק דטטם סטעם
ומחלה פסול וסא פיספיטט בעין דפטם ומחלה כסר עד כאן לשונו ומדברי' נרלה
שלא רלה פסקו סר"לם שפילו רלם אוחם לא הוה קשם ליה מידי מסרי דברי רבינו
מוטנקים מדברי סר"לם שפסק על סאי בעיא לא קם בעיא כיון סיס אם סו סיים
הטטר בשמלת הטטם וסכיח אותה חלי שטם וטוד פטם מחלה דפטיטא דפסול
סיכול לכתוב בלוחס חלי פטם מס פילם ויחזור מענינ על שטר בשמלת העדים
ונם נמי אם סיים הטטר בלוחם שטם ומלי' לה בעטט מני ופטטו' דכל
באמלע פטם מני' לה בם מיבעיל ליה דסא ולוי אם פטמו אין בדין ומחמ זה
בלוחסו חלי שטם פסול בשבת סיבתומ בלוחלי לוה מטלטל פלגו' לום מטלטלו מנא ויסים
שטר סבא הוא ועידיו בשמלת פטם אחס ויחמו' כל הטפטר סטליון ואם חחמנו זה חחת
זה כשר אם פני עדים ועידיו בשמלת הטטר מן סכחיבה בדוחק פטט ומחלה ליה כנון
ספסי הטטר בסוף הטטם וטרמיק הטדיו מן סכחיבה בדוחק פטט ומחלה ליה וקא

מיבעיל ליה סי מיידינן פמלי כתוב סם ואיזוק בזוק ע'ל'ל

כתוב בחקובות מסס סר'ל בר למד אם העדים החומים באמלע שטם בין למדני אפי' בלא
שריד וקיים מטטם סמרונה אפי' אוחם פטם שסם סחומים בה וכ'ף אוחם לחחום באמלע
ממנם סכך ע"פ בשם בעל ארמות חים לפי ספין דרכן של עדים לחחום מעל עדים באמלע
שטם כדי שלא יחמל הטטר מפום מחנת סגליון ומם סנח חסל סטטר סטר מעו' מהרו' לינו
אלא מטני מפני חסם זה סחומים באמלע שסם סחמנו אוחם פטם מרוע סחוסימ דרכם
לסחזיק מעט כסעיטר שיטט מטחבנו ויכון סחמט פטר סחומים באמלע שטם זה לחום סאמר
סחמנו העדים סמרונה אפילו אוחם אוחם שסם חחומין בה וכ'ף אוחם סלמנעלם ממנס
עכ'ל : ום'ס ואם חחמנו זה חחק זה כבר אם כבר אם נאמר ב' עדי' בשני שטרו' אין מלטרפין

[Left column of body text]

מלא במטרים דנרב פם כחמל דב' עדים
בשני שיטוין אין מלטרפין כלל' פסול סבא
סוף ועד אחד בטטט סמני וטד בט טמי'
שניה ולא נקרא דבכס"ב מפטם דלילא
לספור'ין ביס דמטול סיס דע"ל לא מבשר'
אלא כשפני עדים עם הטטל בטטט אחת '
וט"ם וש' ואין למדין מחלי סטם סמרונה
וכו' סרי לך בלשון סרמ"בם אבל סם ליבא
למיחש דילמא כחב מטי דבט פטם
סטלימה ויחזור מענין סל סטר בחלי סטם
דפטיטא דגם מן הטלינם אין למדין
כיון דליכא אלא מן פטם וחלי פטם בין למדין
בחחימת עדים פטם מטמ' דלחילא למיחש שמא
החפ׳ילו הטדים פטם אחד מן הכחיבם עכ"ל
ום"ת פסולו לו' מן עדים בטני פטרו' אין
מלטרפין מ'מ לטטמל פטרי יכול לכחוב
כל מה מחיחמ בו פטם אחד מ'מ פמ'טם אל
בטמ'ל מנס וי'ל שאין לפטול הטטר אלא
כסיכול לזייף בו ולטמו' פט' אפ'פ עליו אבל
לטטום פטר מטטד טלמן חייב בד לו לא
פקולו ליס לפטור' דליס אפשיד בכמוב
מחת במקום מיכולין לטמו' הטטר מטל עליו
כר כמבו סח'ו' פט' נט פטוט וכ'ל בסם
סרי"טצ'ורדזומי': יא'ום'ש וכן וכ'ל וכ'ל מ
כשחוממים ויום מחלק לפני מחימם פלא
קרובים

וחחק זה וכ'ל וכו' לן כחמו סחום' ר"מ נט פטוט
סרמ"בן ודרן זה כחוב בסנסום מימון מ'מ מט' ניזופן וסין בנמיד מפנה
טכ'ל מסלכות מנום : ו בחבו בתמו' לסרמ'בן סימ' וכ'ל לסי מלשמ הטופרים
לסני הטטר. בחלי'הטטט ולמחום הס בחלי הטטם אוחם הס' מלטט וכל פלמנמעלם טימע או
גמר ונתמר ני בודלי כחובם טיקם אוחם מני פטם וכל פלמנמעלם סימע סבא סוף ועדיו
סעדים שלילו ד'ב ל'סור כ'ס נחמנו בחלי' פטם מהסם הטטר סבא סוף הול ועדיו
בטטב אחת עכ'ל: ז כחבו סחום' בדרך גט פטוט עלם קם'ל ואסיפטל
לומר שלמילו יש בילוין מרובס ולאם הטטר וסעדים מחומ'ין זה אבל זה ברלם
פטם טל פטר כבר דלא פסולין פטר אלא אם הטטר פסול עכ'ל (וכבר כחבל'ם במ'מוך
שאינו יכול לחחמו ואם סי' מוחנו אם הטטר פסול עכ'ל (וכבר כחבל'ם במ'מוך
דדעם סר'לם וטוד לטוטל':ח כחב סר'בל בחמ'ובם למחה שטבע פטבן סימוי
שטטטר פסול לפני מלטרמיק הסופר מוחם יד' יחר מפטם אחת אין סדין עם רמובן
בדל חכבר מכבר הטלמנו ופרטנו' ועוד מטבל מכח נו' סרי סול כנוי אל בל רמובן
לנגבת חובו מזטני ומלומתו קרקע פקנס פמנו סמנוע סבא מחמת סני עכ'ל ' וכחב
כטמו לף סול נובס מלוחם יקקס מטמרמיקו לומר מטטרמיקו סבא מחמ'ת שלם מלמ ידעו
עוד ומס טמאולם לא ידרמל לסוף לסלול אם העדים אם למרו אין למדין למדין מטטם
מטטם מהרונה ומס זו מאלה סיס לך למלול אם למרו אם סרמקנו לא סרמקנו לטטמנם כשטטר
אלא בעדות ע'פ מבל שאין מתוך מוכח אין לו דין פטר : יב וש'ש אם פטם אחד לימד יע
וכילף יע מ ידרט ובדין ולא אמרמין לטטיומל מחימו וכו' כ'כ סרמ'לם סס :
יג ום'ש ואם סחמילו לחחמו במחלל הטטטל ' ומחכו החלק שלפני מחימטן פסול וכ'ל'
עד וסיס חלק מלמעלה וכמב עליו פטר זה סכל דברי סר'לם סס' יד'עד
ים הרחיקו העדים סני פטין וכו' נם סם פם סרמ'קו אם הטדים סני פטין מסכח'ב'
פסול סיס ארבע ד' עדים מחזוגים בקרובים כבר הטטל פטל כנמולר פטל פעידיו
מרוחקים פני פטין ממכ'ב טמידה ומילא אוחן סני שטין בקרובים כבר סחפם פטרי
יד לויד מוכל בג' סכן נבוד בר'מ ודזן דלמילכו בלרבעמל דמירי בהחמ'ס' קרוב ובין בחחילם
בין בלמל' בין בסוף דבלא קבע ליס דזקמל וכתבל סחום' פר'ל גורם ומכלמ פניס
סרלמבונים קרוב וכו' וכן נורם ר'ת ודזן בסני סרלמבוני' הול ולמ'דזן לבל ילס אם עדו'
סטדות בתחלם חכירין בעדות טלמנו ' ור'ס סיא מברא גירסא' ר'ל דבנים
סרלמבון' דקס'ל לרבומ'א דמנקטמינהו פטל פסולין סחקיים הטדות כשלר וכ'ם אם נמלאו
מלטניים מל מחרוני או פסולין קרובים באלל פקוים וסקם עליו ר'ל'ר
וחזל לו ר'ת וסין נכשל'כי אם בחחילם ולא בסוף פלי טקוים הטטר כסוף כך
כחבנו סח'ו' בפ' ' נט פטוט וסב'ב דגמנו כתבנו וזך' אם נמל אס נמל מן הממנעים
עכ'ל X בא

מה

וכתב ב' ודומם לפסק דין : ב' סוא צ"ד ודומם לפסק דין
סר"ן דמ"ן דקיי' צ"ד נג' כיון דלא דעיל' לפני'
בעל דבר ומקיימין אפי' עון' ולווא ב' עדים
כותבין עדותן כתב' זה וחותמין סב"ד ולקבל עדותן מתוך כתב'
נ כתוב בת"סד סי' סל"ב רב סיועב
ביחיד' אחד בעל
דין ומעולעד יכול לסיות דלא מסכי' ומנ'
מנסב פשוט סוא לתופשי יסיבב מחותמין
ביחיד' לקיי' סטרו' ואיפסר דססא' גונק
מנסב מכל סלכם בדבר סבנמנו עכ"ל
ואכולן רסיוי ולא סמעינו ל' מי מנסב כן :
וס"ש ' אפילו סן סדיוטו' ונ"ל'ס' הוחתם'
למטס לחתום סלא יתחנו למעלס סל מן
סלד כמו סנתבאל לנני עדים בסימן ('
סלפנני' זה ' ד פשוט סנסמנרם סלם מכידין
חתימת עד א' ומקיימין כתב מחום הסטר
ומיגם מכידים חתימת סעד סני לינו
קיום ומ"ע נני מבני הרי כפי' כינו' ספי'
עד מ' בכתב' ועד מ' בע"ס סמ"מ ח ה ים
מחלוקס ' בתוסי' סם סעדים לין סן מכ'
ידיס סוא וס' ואתדי' מורמים לין סן כתב
יסם מס נעסס בכסט סקרל עלו מערע
ויחתיים בב"ד לו נעסס כמי סנחסקלס
עדותן בב"ד ולין נ"נ לריך קיום אמר ולא
פיסקסי' סלכם כמלב "ל ד"מ ו סן ולין
מקיימין אותו בלי' וקיימין אותו מסי'
סלא בסני בעל דין לעל מ' סנאל ומסכיל
אמר רבא סלכם מקיימין לסן כשטר
בסני בעל דין סלם סלא בסני בעל דין
ופרס"י' מקיימין לס ספט ובדק' בעל סדין
דין כבון פסיו סני סעדי' בלל מנס סנמסבר
סם מעידים סלא' על חתימת סעדים :

לא מביא אם צוה לכותבר שהוא נאמן ב אלא אפי' אם מודה
שכתבו אלא שאומר הוא שטר אמנה או פרוע נאמן ג במגו שהיה
יכול לומר מזויף הוא א ובתב ב בעל העדוטר דוקא כשאין בו נאמנ'
אבל אם יש בו נאמנות לאו כל כמיני' ובעל התרומות לבן תקנו
חכמים לקיימו ושוב אין הלוה יכול לומר שום דבר ד וכיצד הוא
חקוקים בא' עדי השטר ומעידים לפני (ה) שלשה אפי' דן הדיוטי'
ואת היא חתימתינו ד וכותבין למטה כמוחה תלת כחדא הוינא
לנא רהוא חוה חתתם חתימם אחתימות ידידו ומדאיתברר
למטה ז ואין מקיימין אותו בליל שהוא כמורין דן ומקיימין
אותו אפי' שלא בפני בעל דין ואפי' עומד וצוח מזויף הוא אל
תקיימוהו אין שומעין לו דקל הוא שהקילו רחכמים בקיום שטרי
דיי ט ומ"מ אע"פ שהוא מקוי' אם אין מכירים חתימ ב"ד העדים
ולא חתתימם הדיינין יכול הלוה לערער עליו ולפוסלו ומידהו נאמן
מינה בקיום כיון שב' עדים חתומים משאלו לא דיינין נפק'
המלוה למצוא מי שמכיר החתימות בפני'טור עדי' בפני'נו שמעירו'
יא' ורוקא בשנים עד שהוא מקוי' אם אין מכירים מקיימין אותו ע"פ פיהם
יד'הא'וא' על כתב הר' השני' לא נתקיים אבל אם שצריך שני עדים על
כתב יד של ב' לא או' אבל אם שלשי'עמהם שמעיד על כתב יד
סני העדים נתקיים יב. ואם אין כאן לא העדים ולא מי שמכיר
חתימתן ולא עדי' יג. הקיום בעצמם מכירים מכירים אות'
אושחתמו בפניהם מקיימין אותו שער הראוה נעשה דין לקיים שטרות
לפי

(הערות צד...)